

tot wijziging van de prijzen er in de praktijk toe dat het in artikel 9, lid 1, van richtlijn 95/59 neergelegde beginsel van de vrije vaststelling van maximumprijzen door de ondernemers gedeeltelijk wordt uitgehold.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (PB L 291, blz. 40).

⁽²⁾ Richtlijn 72/464/EEG van de Raad van 19 december 1972 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (PB L 303, blz. 1).

Beroep ingesteld op 22 december 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-572/08)

(2009/C 55/22)

Proceestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: A. Aresu e W. Mölls, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 90 EG, door een belastingvoordeel te verlenen voor geregenereerde smeerolie die is vervaardigd uit afgewerkte olie die is ingezameld in Italië, maar te weigeren dit voordeel te verlenen voor geregenereerde smeerolie die is vervaardigd uit afgewerkte olie die in andere lidstaten is ingezameld (overeenkomstig artikel 62 van de gecoördineerde tekst van de wettelijke bepalingen inzake belastingen op de productie en het verbruik en de strafrechtelijke en administratieve sancties ter zake, goedgekeurd bij decreto legislativo nr. 504 van 26 oktober 1995, zoals uitgelegd in rondzendbrief nr. 24/D van de belastingadministratie van 5 mei 2004, en artikel 1, lid 116, van wet nr. 266 van 23 december 2005);
- de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt de Italiaanse autoriteiten dat zij een systeem van belastingvoordelen voor geregenereerde smeerolie handhaven dat de nationale productie bevoordeelt ten nadele van de productie in de andere lidstaten. Dit is kennelijk in strijd met het beginsel van non-discriminatie, dat op fiscaal gebied is vervat in artikel 90 EG.

Dit systeem stemt overeen met een systeem van belastingvoordelen dat het Hof van Justitie reeds in 1980 heeft veroordeeld. De argumenten op basis waarvan Italië stelt dat het nieuwe systeem rechtmatig is, kunnen deze keuze niet rechtvaardigen.

Beroep ingesteld op 22 december 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-573/08)

(2009/C 55/23)

Proceestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: D. Recchia, gemachtigde)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 en 18 van 79/409/EEG ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen doordat
 - de regeling houdende omzetting van richtlijn 79/409/EEG in Italiaans recht niet volledig in overeenstemming is met de richtlijn zelf,
 - de regeling voor de omzetting van artikel 9 van de richtlijn in nationaal recht niet waarborgt dat de door de bevoegde Italiaanse autoriteiten vastgestelde afwijkingen voldoen aan de in dat artikel gestelde voorwaarden en eisen;
- de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat richtlijn 79/409/EEG niet volledig in Italiaans recht is omgezet:

Artikel 2: niet omgezet in nationaal recht;

Artikel 3: niet volgens de regels in nationaal recht omgezet ten gevolge van het verzuim om artikel 2 in nationaal recht om te zetten;

Artikel 4, lid 4: niet omgezet in nationaal recht;

Artikel 5: het verbod om opzettelijk nesten en eieren te vernielen of te beschadigen en het verbod om de door de richtlijn beschermde vogels opzettelijk te storen zijn niet in nationaal recht omgezet;

Artikel 6: het verbod van vervoer voor verkoop is niet in nationaal recht omgezet;

Artikel 7, lid 4: niet volledig in nationaal recht omgezet (bij de vaststelling van de perioden waarin mag worden gejaagd, is niet voorzien in een verbod om te jagen tijdens de perioden waarin de jonge vogels het nest nog niet hebben verlaten, en tijdens broedperiode, en inzonderheid, ten aanzien van trekvogels, tijdens de broedperiode en tijdens de trek naar de nestplaatsen, en de verplichting om de Commissie alle nuttige gegevens betreffende de praktische toepassing van de jachtwetgeving toe te zenden is niet in nationaal recht omgezet);

Artikel 9: niet volgens de regels in nationaal recht omzet op het niveau van de staat (het toezicht op de rechtmatigheid van de afwijkingen is ondoeltreffend en geschiedt niet op het juiste moment); niet volgens de regels in nationaal recht omgezet en toegepast op het niveau van de regio's (Abruzzo, Lazio, Toscana, Lombardia, Emilia Romagna, Marche, Calabria en Puglia);

Artikel 10, lid 2: niet volledig in nationaal recht omgezet (de verplichting om de Commissie alle informatie te doen toekomen die deze nodig heeft voor de coördinatie van het onderzoek en de werkzaamheden van bescherming en beheer van de populaties van door de richtlijn beschermde vogelsoorten alsmede van de exploitatie daarvan, ontbreekt);

Artikel 11: niet volledig in nationaal recht omgezet (de verplichting om met de Commissie overleg te plegen over de introductie van exotische vogelsoorten is niet overgenomen);

Artikel 13: niet omgezet in nationaal recht;

Artikel 18, lid 2: de Italiaanse autoriteiten hebben de regionale bepalingen op het gebied van de jacht voor de regio's Lazio, Lombardia, Toscana en Puglia niet meegedeeld.

(¹) Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 103, 1979, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 23 december 2008 door de Organisatie van Volksmujahedeem van Iran tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Zevende kamer) van 23 oktober 2008 in zaak T-256/07, Organisatie van Volksmujahedeem van Iran/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Proceestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Organisatie van Volksmujahedeem van Iran (vertegenwoordigers: J.-P. Spitzer, advocaat, D. Vaughan QC, M.-E. Demetriou, barrister)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Commissie van de Europese Gemeenschappen, Koninkrijk der Nederlanden

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg vernietigen voor zover daarbij het beroep van de PMOI tot nietigverklaring van besluit 2007/445/EG (¹) van de Raad ongegrond is verklaard;
- besluit 2007/445/EG nietig verklaren voor zover het de PMOI betreft;
- de Raad te verwijzen in de door rekwirante voor het Hof en met betrekking tot besluit 2007/445/EG voor het Gerecht gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat in een zaak die betrekking heeft op fundamentele rechten en de toepassing van artikel 1, leden 4 en 6, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931 en artikel 2, lid 3, van verordening nr. 2580/2001 met betrekking tot een communautaire maatregel waarbij de Organisatie van Volksmujahedeem van Iran op de lijst van verboden organisaties werd gehandhaafd:

- 1) het Gerecht voor de vaststelling of de Raad een kennelijke beoordelingsfout had gemaakt, geen volledige toetsing van besluit 2007/445/EG heeft verricht zoals het EG-Verdrag vereist;
- 2) het Gerecht het beginsel van effectieve rechterlijke bescherming niet in acht heeft genomen omdat het geen volledige toetsing heeft verricht;
- 3) het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting met de conclusie dat de Raad bij de vaststelling van het besluit geen kennelijke beoordelingsfout had gemaakt. De Raad en het Gerecht beschikten over dezelfde feiten en argumenten als de nationale rechter en hadden het ontlastende materiaal uitvoerig moeten onderzoeken;
- 4) het Gerecht heeft inbreuk gemaakt op artikel 1, leden 4 en 6, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931 en op artikel 2, lid 3, van verordening nr. 2580/2001 met de afwijzing van haar argument dat enkel actuele terroristische activiteiten of dreigingen de handhaving van een persoon op de lijst kunnen rechtvaardigen;
- 5) het Gerecht op basis van zijn conclusie met betrekking tot de in het voorgaande middel behandelde punten ten onrechte heeft vastgesteld dat de Raad het door de PMOI aangevoerde ontlastende materiaal mocht uitsluiten;
- 6) het Gerecht ten onrechte haar argument heeft afgewezen dat de Raad een ontoereikende motivering had gegeven met betrekking tot